

Concert de Nadal 2020

Obres del mestre de capella Francesc Soler (1682-1688)

Auditori de La Mercè, 10 de gener 2021, 19h.

Programa

- 1- Tono al Nacimiento de N[uestro] S[eño]r a 4: *Al Niño de Belén*
- 2- Tono a 4 al S[antísi]mo Sacram[ento]: *Assi como tres infantes*
- 3- Lectio III in Coena Domini: *Iod. Manum suam*
- 4- Tono a 4 a S. Francisco Xavier: *Oíd los suspiros*
- 5- Tono al S[antísi]mo Sacram[ento] a 4: *Es la fineza mayor*
- 6- Ego enim accepi a Domino. Antífona per a la processó de Dijous Sant
- 7- Al S[antísi]mo Sacram[ento] a 3: *Argumentosa abejuela*
- 8- Tono a 4 a la muerte de S Francisco Xavier: *Ay qué dolor*
- 9- Villancico al Nacimiento a 4: *atended a las voces de un Niño*

Música Antiga de Girona en el marc del projecte de recuperació de la música de la capella de la Catedral gironina dedica el present concert i el CD que en resultarà a l'obra del mestre de capella Francesc Soler, compositor important atès que va ser ell qui la va consolidar i va preparar-la per a la seva esplendor futura. En el concert d'avui i en les presents circumstàncies sanitàries, cal agrair a tots els intèrprets i col·laboradors el seu suport en la seva realització, doncs sense ells i sense el seu caliu aquest concert hagués estat avui impossible.

Francesc Soler (Tarragona? 1645?- Girona 1688) mestre de capella a Girona entre 1682-1688 és un compositor del barroc central gironí. Els sis anys de la seva activitat entre nosaltres van ser fructífers: va compondre molt, va millorar notablement les condicions de treball de la capella de música, aconseguint una casa per a ell on poder desenvolupar la seva tasca musical sense entrebancs, casa avui de cinc nivells el penúltim dels quals és ara l'accés turístic a la catedral. Qui va inaugurar aquesta casa com a residència del mestre de capella fou Soler, i sense entrar en detalls històrics podem pensar que en ella hi havia la vivenda del mestre de capella, alguna o algunes sales d'assaig, el menjador dels quatre escolans de cor, l'arxiu musical, i potser algun espai per desar instruments, quan aquests van començar a multiplicar-se al llarg del s. XVIII. Ell és també qui inaugura la sèrie d'obres conservades a l'arxiu capitular, sèrie que arriba fins als temps actuals. La seva activitat cal emmarcar-la en la represa econòmica que viu gran part de Catalunya al final del s. XVII, i que a Girona és present principalment en la construcció de la gran escalinata de la catedral i en la reestructuració de l'arxiu capitular. Potser la data més significativa de la seva vida gironina fou la del setge francès de 1684, fracassat i que les autoritats van atribuir a la intervenció de St. Narcís. Per celebrar-ho mesos després Soler va estrenar unes Completes a 15 veus, de gran barroquisme.

1- Tono al Nacimiento de N[uestro] S[eñor] a 4: *Al Niño de Belén*

Villancet de regust cortesà, amb barreja diverses imatges contrastades: el sol i el rei, la neu i el foc, el foc i les flors, etc. aplicades a l'Infant de Betlem. La primera estrofa utilitza imatges astronòmiques, a la segona imatges de flors de jardí, la tercera barreja els dos mons, el botànic i l'astronòmic i acabar en la darrera estrofa amb símbols eucarístics.

Al niño de Belén
adorémosle,
Como a Rey, como a Sol,
adorémosle
al niño de Belén.

Coplas

1- Al que es flor de las estrellas¹,
Y en purpúrea candidez
ostenta brillantes hojas,
un nevado rosicler²,
adorémosle,
que es nieve,
es fuego,
*es rayo*³
en traje de clavel.

2- Al que es fuego de las flores⁴
cuyo esplendor al nacer
fragancia de luz exhala⁵
de la llama en la niñez.
adorémosle ...

3- Al que es rayo de hermosura
florido y vibrante, y que
relámpagos de jazmines
fulmina al amanecer
adorémosle ...

4- Al que es nieve, Dios, misterio
admirado de la fe

cuando il-luminar se mira
al tiempo que florecer
adorémosle...

~~~~~

2- Tono a 4 al S[antísi]mo Sacram[ento]: *Así como tres infantes*

Aquesta composició dedicada al Santíssim Sacrament pertany amb tota probabilitat a la música la devoció de les 40 hores de la Setmana Santa gironina. Aquesta devoció començava la tarda del diumenge de Rams, i la seva primera hora era reservada al Bisbe i al capítol catedralici.

La composició és un exemple clar de cantata primitiva, amb introducció, refrany i cobles, però amb l'ornat instrumental mínim, atès que la Setmana Santa era una període de recolliment i de tristesa litúrgica, quan les imatges dels altars eren tapades per llençols morats i els dos orgues de la nau central eren tapats igualment per portes de colors foscos.

Introducción

Así como tres infantes
a su criador bendijeron
entre las voraces llamas
que encendió el furor caldeó⁶
Segunda vez le bendigan,
cuando entre cándidos velos
le mira el alma y se abrasa
en más suaves incendios.

Estribillo

Vaya de cántico nuevo,
vaya nueva dulzura,
bendigan al criador sus criaturas.

Pues canten sus glorias
y empiecen los cielos
con sol con estrellas
con luna y luceros;

¹ l'estrella millor, referència a Jesús

² llum rosada de l'albada

³ L'Infant és com un llamp però inofensiu

⁴ comparació entre el color vermell -fuego- de les flors, sím-

bol de l'amor de Déu, i la brillantor (mística) de l'Infant amorós

⁵ imatge molt barroca: la llum va acompanyada d'olor

⁶ poble de l'antiga Messopotàmia

y prosiga en sus tiempos
 con flores, con frutos,
 calores y fríos
 invierno y verano
 otoño y estío;
 repitiendo el himno
 con días, con noches,
 con luces, con sombras,
 los siglos, los años,
 los meses las horas;
 siguiendo sus glorias
 el agua y el viento,
 el fuego y la tierra
 con llamas, con ondas,
 con flores y fieras.
 Y cuando cielo y tierra
 su alabanza repiten
 y en voz acorde
 le aclaman humildes
 los serafines,
 música y querubes
 imite el hombre.

Vaya de cántico nuevo
 vaya nueva dulzura,
 bendigan al Criador sus criaturas.

Coplas

1-Sol que en oculto vuelo
 la luz despliegas clara⁷
 para, al que en oculto velo⁸
 divino sol adora,
 noche, día, tarde, aurora⁹.

Dúo

2-Pues todo es de su mano,
 sus obras le bendigan,
 digan su poder soberano
 con voces de centellas
 cielos, luna, sol, estrellas.

Solo:

3-Al que Hacedor se nombra
 sus obras le posean,
 sean a sus plantas alfombra
 pues el cielo es su asiento
 agua, tierra, fuego y viento.

~~~~~

3- Lectio III in Coena Domini: *Iod. Manum suam*

Per a les matines del Dijous Sant.

Les **Lamentacions** són un petit llibre de l'antic Testament atribuït a Jeremies, amb cinc poemes dedicats a narrar les desgràcies que va patir la ciutat de Jerusalem el 586 aC en ser destruïda per les tropes de Nabucodonosor després d'un llarg setge. Segons l'autor aquesta destrucció i els mals que la van acompanyar van ser un càstig que Déu per als habitants de Jerusalem degut als seus pecats. Duran la Setmana Santa l'Església proposa als fidels que reflexionin si les conseqüències dels pecats personals poden semblar-se a les dels habitants d'aquesta ciutat. La vivacitat en la descripció dels mals sobrevinguts

Jod. Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius: quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum de quibus praeceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

Caph. Caph. Omnis populus eius gemens et quaerens panem dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refocillandam animam, vide Domine, et considera quoniam facta sunt vilis. Lamed. Lamed. O vos omnes qui transitis per viam, attendite et videte si est dolor sicut dolor meus! Quoniam vindemiavit me ut locutus est Dominus in die irae furoris sui.

Mem. De excelso misit ignem in ossibus meis et erudit me: expandit rete pe dibus meis convertit me retrorsum; posuit me desolatam tota die moerore confectam.

Nun. Vigilavit jugum iniquitatum mearum: in manu eius convolutae sunt et impositae collo meo. Infirmata est virtus mea dedet me Dominus in manu de qua non potero surgere.

Jerusalem convertere ad Dominum Deum tuum.

Iod. L'enemic ha estès la mà sobre tots els seus tresors, i ella ha vist com els pagans entraven en el seu santuari, aquells a qui havíeu prohibit l'entrada a la vostra assemblea.

Caf: tot el seu poble sanglota tot cercant pa, canvien les joies per pa per poder-se recuperar. Mireu Senyor i contempleu com n'estic d'envidada.

⁷ referència a la vetlla nocturna de les 40 hores

⁸ referència als devots de les 40 Hores d'adoració al Santíssim que anirien encaputxats?

⁹ referència a les 40 hores que tenia unes hores de vetlla nocturna

Làmed. Tots els qui passeu pel camí contempleu i vegeu si hi ha cap dolor igual al que em turmenta, amb què el Senyor m'ha afligit el dia de la seva gran ira.

Mem. Des de dalt ha enviat un foc que m'ha entrat dins dels ossos i m'ha castigat, m'ha estès una xarxa sota els peus i m'ha fet tornar enrere, m'ha deixat desolada, patint tot el dia.

Nun. Ha vigilat el jou de les meves infidelitats, entrellaçades per la seva ma i posades damunt el meu coll, que m'han afeblit. El Senyor m'ha deixat a les seves mans i no puc sortir-ne.

Jerusalem, Jerusalem, converteix-te al Senyor el teu Déu.

~~~~~

4- Tono a 4 a S. Francisco Xavier: *Oíd los suspiros*

Obra encarregada pels jesuïtes de Girona per tal de celebrar la festa de St. Francesc Xavier el jesuïta que va crear algunes comunitats catòliques al Japó el 1549 i que després va anar a crear-ne d'altres a la Xina, on va morir el 3 de desembre de 1553, abans de poder-hi accedir.

Els jesuïtes gironins de l'època barroca celebraven aquest aniversari de manera sovint esplendorosa, i d'aquestes celebracions n'hi ha constància musical fins a l'expulsió dels jesuïtes el 1767. El poema explora a la manera barroca les contradiccions entre el dolor i el plaer. L'amor diví causa dolor i alhora un intens plaer, contradiccions que suposadament patia Francesc Xavier en voler entrar d'amagat a la Xina, doncs el país tenia prohibida l'entrada als estrangers.

Oíd, oíd los suspiros,
los suspiros del gran Xavier:
veréis lo que logra
por querer un bien¹⁰.

Coplas a solo y a 4.

1- ¿Qué mal es este, Dios mío,
tan ajeno de piedad
que no me quita la vida
para padecer más mal?¹¹

¹⁰ es tracta de l'amor diví.

¹¹ l'amor no mata, però augmenta el dolor

¹² patir les penes de l'amor

(todos)
*Déjenme penar¹²,
porque muerte tan dulce
no llega a matar.*

2- El incendio abrasador
tiranamente voraz
como del Amor nació
en amar se enciende más.

(todos)
*Déjenme abrasar,
que aunque quemen sus llamas
no pueden dañar.*

3- Cautivado me ha el sentido
esta piadosa crueldad
que aún para sentir
no me deja libertad.

(todos)
*Déjenme quejar,
que no siente el sentido,
preso por amar.*

5- Tono al S[antí]simo Sacram[ento] a 4: *Es la fineza mayor*

Diàleg filosòfic musicat sobre si és més important l'amor o que el temor, la confiança o bé la por, i presentat dins d'una composició dedicada al Santíssim, interpretada segurament a l'inici de la devoció de les 40 hores, davant les màximes autoritats eclesiàstiques i docents de la ciutat. Es difícil de precisar quina va ser la font inspiradora del poema, si el convent dels jesuïtes o bé el dels carmelites. Que la ciutat de Girona tingués a finals del s. XVII discussions d'aquest nivell filosòfic mostra la importància que havien de tenir dins la ciutat les escoles humanístiques. tema que resta per investigar. La utilització de la tècnica musical del duo permet accentuar la impressió de discussió.

Introducción. Dúo
-Tiple: Es la fineza¹³ mayor
amar y temer¹⁴ en las aras de amor,
-Tenor: Fineza es más singular
confiar en las aras de amor con amar.
-Tiple: No, no puede ser
amar sin temer.
Tenor: confiar es mejor de amar sin temer
Tiple- yo quiero temer
Tenor- pues yo confiar

¹³ delicadesa, afalac.

¹⁴ la por de no ser correspost.

Tiple- que no puede haber
amor sin temer
Tenor- que no se ha de hallar
confiar sin amar

Coro

-*Tiple 1*: Es la fineza¹⁵ mayor
amar y temer¹⁶ en las aras de amor,
no puede ser
amar sin temer.

- *Tiple 2*: amar fineza es muy singular
confiar en las aras del amor
con amar no puede ser
si puede ser
confiar es mejor de
amar sin temor

- *Alto* - Es la fineza mayor
amar y temer
en las aras del amor
no puede ser
amar sin temer

- *Tenor*: Amar fineza es
más singular
confiar en las aras
de amor con amor,
si puede ser
confiar es mejor de amar
sin temer, si puede ser
de amar sin temer.

- *Alto*: yo quiero temer

- *Tiple 1*: yo quiero temer

- *Tenor*: pues yo confiar

- *Tiple 2*: pues yo confiar

- *Tiple 1*: que no puede haber
amar sin temer

- *Alto*: que no, que si,
yo quiero temer.

- *Tiple 2*: que no, que si,
yo quiero confiar

- *Tiple 1*: que no puede haber
amar sin temer

- *Tiple 2*: que no se ha de hallar
confiar sin amar

- *Alto*: que no puede ser
amar sin temer

- *Tenor*: que no se ha de hallar
confiar sin amar

Coplas

1- A la mesa amando y temiendo
me lleva la Fe
que el temor como dice respeto

adoro en querer,
que no puede haber
amar sin temer

2- Si el confiar la esperanza acredita,
más fino será
quien de amor a las glorias aspira
con solo esperar¹⁷,
que no se ha de hallar
confiar sin amar

3- Si la ciencia la más alta prenda
de amor fino fue,
el divino temor de su ciencia
principio me dé,
que no puede haber
amar sin temer.

4- Quien confía en clemencias divinas
amando es leal,
pues confiando en piedades publica
de amor la piedad,
que no se ha de hallar
confiar sin amar.

~~~~~

6- Ego enim accepi a Domino. Antífona per a la processó de Dijous Sant

Breu composició utilitzada a Girona en la processó del Dijous Sant, quan el celebrant anava des de l'altar major de la catedral fins a l'altar del Santíssim, a reservar les hòsties consagrades per a l'ofici de l'endemà. Es una petita obra molt poc freqüent en el repertori litúrgic.

Ego enim accepi a Domino, quod et tradididi vobis quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem.

Jo vaig rebre dels Senyors la mateixa tradició que us he transmès: que el Senyor Jesús la nit que havia de ser lliurat, prengué pa i després de donar gràcies, el partí i digué: Això és el meu cos lliurat per vosaltres. Feu això en commemoració meva.

~~~~~

¹⁵ delicadesa, afalac.

¹⁶ la por de no ser correspost.

¹⁷ Referència al quietisme de Miguel de Molinos y la seva

7- Al S[antísi]mo Sacram[ento] a 3: *Argumentosa abejuela*

Composició pròpia de la devoció de les 40 hores, devoció al Santíssim Sacrament molt arrelada a Girona, que començava la tarda del diumenge de Rams i durava 40 hores seguides fins al dimarts al matí, on tots els estaments de la ciutat tenien una hora reservada. La primera d'aquestes hores era reservada al Bisbe i al Capítol de la catedral, i era per tant una ocasió de lluïment per al mestre de capella, autor tant de la lletra com de la música, el mestre de capella que cada any hi estrenava una composició diferent. En aquesta composició Soler posa com a model de vida les abelles, símbol d'una organització social excel·lent que aconsegueix treballar i conviure ordenadament.

Introducción a 3

Argumentosa¹⁸ abejuela¹⁹
que buscas entre las flores
néctar que chupar de vida
para aumentar mis amores:
la blanca flor de los campos
hoy te la feria²⁰ en comida.
Llega pues presto a probarla
para lograr tanta dicha.

Estríbillo

Abejuela que buscas la flor,
zumba, corre, vuela, pica, bulle, salta
y mira cuando chupes
que llegues con primor,
que el zumbido publique tu pena,
el ansia del vuelo lo fino de tu amor.

Coplas (Tiple, Alto Tenor)

1- De la macolla²¹ más bella (Ti)
hermosa cándida flor (T)
regada con bermellones²²(A)
de la sangre del Señor. (Ti)

2- Para formar sus panales (Ti)
con dulce hermosa invención (T)
a golfos²³ las abejuelas (A)
os cercan con afición (Ti)

3- Dulzuras de miel suaves (Ti)
logran las que con dolor (T)
gimiendo con su piquillo(A)
imitan la confesión²⁴ (Ti).

4- Alma si vida pretendes (Ti)
en²⁵ esta comida flor²⁶ (T)
no seas araña muda (A)
si abejuela gemidor²⁷. (Ti)

~~~~~

8- Tono a 4 a la muerte de S Francisco Xavier *¡Ay qué dolor!*

Els 14 convents de la Girona barroca encarregaven regularment al mestre de capella obres per al lluïment litúrgic en les festes respectives de l'orde. Els qui més van utilitzar els serveis de la capella de música de la catedral van ser els dominics, i els que menys van ser les ordes mendicants, singularment els caputxins. Els jesuïtes que tenien el seu convent, enorme, al centre de la ciutat, on avui dia hi ha l'arxiu diocesà i altres instal·lacions del bisbat a costat de la facultat de Pedagogia, celebraven la festa de St. Francesc Xavier de manera solemne, i encarregaven al mestre de capella de torn alguna obra musical per a la celebració paralitúrgica del dia de la seva festivitat. El present poema és un plany molt barroc sobre la mort del sant, amb citacions erudites i cultes sobre la geografia i la història que va envoltar la seva mort. Aquestes citacions evoquen els textos de diversos oratoris conservats dels jesuïtes gironins, plens de citacions clàssiques i bíbliques.

¹⁸ diligent. Qualificatiu usual per a les abelles dins del barroc castellà

¹⁹ símbol de l'ànima, com queda clar al darrer vers

²⁰ Feria= cambia: avui et canvia la blanca flor del camp en menjar, en al·lusió a l'Hòstia.

²¹ Grup de flors, garba

²² Gota de sang de vermell intens

²³ a golfos: en multitud

²⁴ al·lusió al suposat soroll que fan les abelles quan xuclen el nèctar de les flors

²⁵ en= amb

²⁶ excel·lent i no manipulada

²⁷ hauria de ser *gemidora*. Segurament és una llibertat poètica per forçar la rima amb flor.

Estribillo

*¡Ay, qué dolor!
¡Ay, qué tristeza,
que en la cuna del Aurora
de oriente el sol fenezca!*

Enlutada la India rica
excesivo dolor muestra
en lágrimas convirtiendo
del alba las bellas perlas²⁸.

*¡Ay, qué dolor!
¡Ay, qué tristeza,
que el amparo de dos orbes²⁹,
desamparado perezca!*

*¡Ay, todo el mar hecho llanto!
¡Ay, las insensibles breñas!
¡Ay, las bárbaras naciones!
¡Ay, clama el Cielo y la Tierra!
¡Ay, qué dolor!
¡Ay, qué tristeza,
que el Atlante³⁰ de las Indias
fatal ruina padezca!*

Ay que todo el mundo llora
porque Francisco nos deja;
ni el Cielo se compadece
pues se goza en nuestra pena.

*¡Ay, qué dolor!
¡Ay, qué tristeza
que en la isla de Sanchan³¹
San Francisco Javier muera!*

*¡Ay! qué tormento
clama el niño de teta,
¡ay! el mozo y el viejo.
¡Ay, qué dolor!
¡Ay, qué tristeza,
que en la cuna del Aurora
de oriente el sol fenezca!*

Coplas

1-Navegando hacia la China,
después de horribles tormentas,
Javier en el alto Olimpo,

toma puerto y deja tierra.

*Ay, qué dolor,
etc.*

2- Rota la concha del cuerpo,
saca de su alma la perla,
como sabio mercader,
que gana aun cuando quiebra.
*Ay, qué dolor,
etc.*

3-En las remotas regiones,
su patria muriendo encuentra,
que no hay más tierra que el Cielo
para el que así se destierra.
*Ay, qué dolor,
etc.*

4- Los indios inconsolables,
de su suerte se lamentan
porque los hurtan los Cielos,
el que el Cielo les franquea.
*Ay, qué dolor,
etc.*

9- Villa[nci]co al Naci[mien]to (1686): *Atended a las voces de un Niño*

Aquest poema, de recargolada interpretació, cal incloure'l dins de l'espiritualitat dels Servites i de la seva confraria dels Dolors, present a Girona des de 1687. A l'època barroca el nucli de la seva espiritualitat era el de generar emocions fortes entre els participants dels seus exercicis espirituals, emocions sorgides en contemplar els elements dolorosos de la passió de Jesús tot intentant d'identificar-s'hi espiritualment i així aconseguir d'arribar al penediment de les pròpies culpes. Desconeixem quina relació podria tenir aquest villancet amb la creació a Girona de la congregació dels Dolors, creació realitzada l'any anterior, doncs la datació de l'obra, detall molt singular dins l'arxiu capitular gironí, ho suggereix. Malgrat ser una nadala, els elements propis d'aquestes composicions són secundaris: la figura del Nen Jesús és accessòria, el problema del Déu fet home

²⁸ comparació entre els monsons, pluja excessiva, amb les excessives llàgrimes retòricament vessades a l'Índia per la mort del sant

²⁹ referència al sant com a nexa d'unió entre Europa i Àsia

³⁰ tità de la mitologia grega condemnat a aguantar els cels

³¹ és l'illa de Shangchuan, situada prop de Macau, al S de la Xina

ho és igualment, ni hi apareix. Només és present el problema del mal moral, el pecat, i el de la salvació del pecador.

Estribillo

Atended a las voces de un Niño,
que en acentos sonoros explico³²
mi amor indigno.
¡Ay, cómo gime!
¡Ay, cómo llora!
¡Ay, qué finezas!
¡Ay, qué suspiros!

Coplas

-1. (Todos)
¿Qué diré de un Niño amante
que, sabio siempre y benigno,
hasta mi remedio sabe
sacarle de mi delito?³³

2. (Tiple I)

Diré que Dios llora amante
sin ser pretexto en lo fino³⁴
para estorbo a lo piadoso³⁵
la razón de lo ofendido³⁶.

3- (Tiple II)

Diré que el llanto derrite
al fuego de los suspiros,
su pura piedad que es cera
sabe ser bronce al delito.

4- (Todos)

Diré que el llanto en sus ojos
dice que en su pecho vivo,
que no olvida mis memorias
quien me acuerda mis olvidos.

~~~~~

Crèdits:

<i>Laia Frigolé</i>	<i>Tiple (soprano) I</i>
<i>Lorena Garcia</i>	<i>Tiple (soprano) II</i>
<i>Hugo Bolívar</i>	<i>Alto (contratenor)</i>
<i>David Hernández</i>	<i>Tenor</i>
<i>Albert Bosch</i>	<i>Llaüt barroc</i>
<i>Dani Regincós</i>	<i>Violoncel barroc</i>
<i>Josep Vila</i>	<i>orgue positiu i direcció</i>

Revisió mètrica

Gravació

Pàgina web

Textos i coordinació general

Albert Rossich

Estudis 44.1

Jesús del Oso

Jaume Pinyol

Notes:

- L'accés a l'Auditori el dia del concert es farà a partir de les 18:30 hores.
- Cal fer reserva prèvia d'entrada a: entrapolis.com/Concert de Nadal de 2020.
- Caldrà seguir la normativa sanitària vigent.
- Concert gratuït amb taquilla inversa.
- El programa de mà del concert caldrà baixar-lo des de la pàgina web de l'Associació Música Antiga de Girona a partir del 7 de gener, sigui en format pantalla o bé en format paper (a dues columnes). Durant el concert només s'anunciarà el títol de cadascuna de les obres abans de la seva interpretació.
- Més informació a www.magirona.org

³² el compositor, que és alhora l'autor del poema, es troba indigne d'explicar els detalls de l'Infant que plora

³³ Déu sap treure dels meus pecats el meu propi remei. Les estrofes següents mostren diversos remeis.

³⁴ Déu no té en compte la qualitat social de les persones (lo fino)

³⁵ la qualitat social d'una persona destorba la pietat

³⁶ Déu plora els pecats (la razón de lo ofendido)